

II
5420

DOMENIUL AGRICOL

ȘI

SYLVIC

AL

BISERICEI MADONA-DUDU din CRAIOVA

STUDIU DE

THEODOR CHIVULESCU

INGINER SYLVIC ȘI HOTARNIC

Șeful serviciului Sylvic al Bisericei Madona-Dudu

STABILIMENTUL INDUSTRIAL DE ARTE GRAFICE

RALIAN și IGNAT SAMITCA, Craiova

1906.

*Centru Bibliotecă "Fundației Ameliorării" Craiova - dar de partea mea Datoru
Inginer Melinule 1911 Iunie Craiova*

DOMENIUL AGRICOL

ȘI

SYLVIC

AL

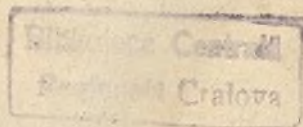
BISERICEI MADONA-DUDU din CRAIOVA

STUDIU DE

THEODOR CHIVULESCU

INGINER SYLVIC ȘI HOTARNIC

Șeful serviciului Sylvic al Bisericei Madona-Dudu

5420

STABILIMENTUL INDUSTRIAL DE ARTE GRAFICE

RALIAN ȘI IGNAT SAMITCA, Craiova

1906.

PREFAȚA

A cunoaște domeniile ce ne aparțin este folositor din ori-ce punct de vedere, atât pentru noi cât și pentru alții; pentru noi căci știm ce posedăm și în ce stare avem acest avut, pentru alții, că apreciind acest avut ne apreciază pe noi și modul nostru de a-l îngriji, de a-l administra.

Expoziția națională de la București din acest an, ce se deschide în onoarea și cu ocazia împlinirii a unei glorioase Domnii de 40 ani a primului nostru ~~Rege~~ Carol I, ne dă prilejul de a da publicității și a face cunoscut tuturor, din ce consistă domeniul Agricol și Sylvic al Bisericei Madona-Dudu din Craiova, domeniu care până astăzi a fost necunoscut.

După cum vom vedea în textul de față, Biserica nu posedă un așa întins domeniu agricol și silvicol, însă se va putea constata că mulțămită unei bune administrațiuni ce s'a succedat sub diferiți Epitropi, veniturile ei au crescut, ast-fel că, unde de exemplu în anul 1866, anul în care Regele nostru a trecut pe pământul Țării ca Domnitor, veniturile ei erau mult mai mici de cât 180,511 lei cum se găsea în 1872, anul în care Biserica și a câștigat drepturile ei de proprietară a domeniilor în procesul ce a avut cu Statul care urmărea secularizarea avutului ei; venituri provenite numai din arenda moșiilor, din chiria unui magazin din Craiova și din embaticurile a câtor-va case din prejurul Curței bisericei; astăzi după 40 de ani ele întrec țifra de jumătate milion, și să se noteze bine că până în anul 1866, această Biserică nu făcea alte acte caritabile, de cât aceea că ajuta diferite persoane sărace și întreținea un număr restrâns de nebuni în două trei ca-

mere din curtea Bisericei. — Astăzi Biserica întreține un Ospiciu de alienați care servă de model în toată țara, construit cu spe-sele ei, în care 92 suferinzi să adăpostesc; o Școală profesio-nală de fete, model, unde 240 eleve capătă cunoștințe solide de lucru manual; un Spital rural, și alte binefaceri și ajutoare.

Mai tot venitul acestei Biserici provine din arenzile moși-ilor și pădurilor, de acea cea mai mare atențiune se reclamă din partea Epitropiei asupra acestor două domenii, relativ la o din-ce-în-ce mai mare producțiune, care ar provoca noi acte de bine-faceri în viitor, sub forma ce timpul și împrejurările vor dicta.

Prezentând lectorului această lucrare, îl rog să aibă con-vingerea, că cele avansate sunt bazate pe acte și date pozitive.

Theodor Chivulescu

Inginer sylvic și hotarnic
Șeful serviciului sylvic al Bisericei Madona-Dudu
din Craiova.

Craiova, 1906 Martie 22.

DOMENIUL AGRICOL și SYLVIC

AL

BISERICEI MADONA-DUDU

DIN CRAIOVA

Înainte de a arăta în ce constă Domeniul Agricol și Sylvic al Bisericii Madona-Dudu din Craiova, cred necesar de a expune în trăsuri generale, cum s'a constituit avutul acestei frumoase Instituțiuni, de aceea, voi arăta: legenda întemeerii Bisericii, din ce consistă averea ei, cum și veniturile ce produce, în special veniturile Domeniului agricol și sylvic.

Biserica Madona-Dudu este o Instituțiune sau mai bine zis un Așezământ pios de bine-facere, cel puțin aceasta se deduce din operele filantropice ale Epitropiei.

Origina acestei Sfinte și bogate Biserici nu se cunoaște, legenda însă spune, că ea a fost întemeiată în următoarele împrejurări:

„Pe locul unde astăzi se găsește ridicată această clădire creștinească care servește și de *Catedrală a orașului Craiova*, se afla un dud.

„Acest dud tăinduse, s'a găsit întrânsul spre uimirea tuturor, *Icoana Maicei-Domnului*, ce se află și astăzi așezată în tâmpla Bisericii, și care se crede că ar fi una din cele 12 icoane ale *Prea-Curatei*, pictată de sfântul apostol și evanghelist Luca.

„Locul fiind viran și dudul izolat, s'a luat Icoana și s'a dus de bine-credincioși așezându-o într'o biserică oare-care din oraș, însă, spre uimirea tuturor, a doua zi s'a găsit icoana iarăși la locul ei în dudul tăiat.

„Creștinii văzând în aceasta o minune Dumnezeiască, au

clădit prin contribuțiuni bene-vole pe locul unde se afla acel dud, o Bisericuță în care au așezat icoana găsită în dudul tăiat, numind-o ast-fel *Biserica Maica Domnului-Dudu* sau *Madona-Dudu*.

„Locul din tâmpla Bisericei, unde se află astăzi așezată icoana *Prea Curatei*, se zice că este chiar locul unde era crescut dudul ce s'a tăiat.

„Pe acele timpuri icoana făcea minuni, fapt ce încuraja și determina pe bine credincioși, de a închina avutul lor acestei sfinte Biserici de la Dudu care poartă hramul; *Adormirea Maicei Domnului*.

„Prin urmare, așa s'a întemeiat și consfințit, după legendă această Biserică, căreia s'au închinat de creștini averile lor îmbogățind'o.—La început mică, s'a reconstruit după cum spun bătrânii în mai multe rânduri, și ast-fel din ce în ce 'i s'a schimbat și stilul construcțiunei, căci dintr'o Bisericuță mică cum a fost la început, astă-zi după ultima ei restaurare care a avut loc pe la 1837—1843, s'a transformat într'o clădire mare, bine împodobită, care servă ca *Catedrală a orașului*.

„In cancelaria Epitropiei acestei Biserici, unde nu se găsesc scripte mai înainte de anul 1776, afară bine înțeles de documentele vechi asupra proprietăților ei, nu găsim nici un indiciu de adevărata epocă în care s'a întemeiat.

„Inșă, două testamente vechi cu data 1781 Februarie și 1782 Mai, arată că în acel timp Biserica există și se întreține de enoriași prin danii.—Doi binecredincioși, oameni cu dare de mână pe acele timpuri, cu credința în Dumnezeu și Maica Domnului, au închinat tot avutul lor acestei Biserici pentru pomenirea sufletelor lor, tot așa cum închinaseră și alți mai înainte parte din avutul lor; aceștia sunt Hagi Gheorghe Ion și Constantin Fotescu, prin soția sa Maria Cluceru Foteasca și fiul lor Dumitrache Fotescu, cari au lăsat cele două testamente citate mai sus, și cari sunt întemeetorii actualei Biserici, făcând-o a fi un Așezământ de binefaceri, astfel că, unde până în acel an această Biserică primea donațiuni, devenită bogată și cu caracter filantropic face la rândul ei donațiuni, dă ajutoare, etc.

„Aceste două testamente sunt publicate de Epitropia Bisericei într'o broșură în anul....

„Din Hagi Gheorghe Ion derivă actualii ctitori d-nii C. Golfineanu și Ion I. Ralian. Din Constantin Fotescu rămânând numai unicul său fiu Dumitrache Fotescu și încetând din viață fără

a lăsa urmași, drepturile acestuia de ctitor al Bisericei le exercită astăzi Statul, conform legilor Țării“. *)

Prin urmare vedem că din anii 1781 și 1782, Biserica a început a dispune de o avere pronunțată, caracterizându-se prin cele două testamente, de: *Biserică de binefacere*, iar astăzi se poate numi cu drept cuvânt un *Așezământ pios de binefacere*, căci, a întemeiat și susține cu mijloacele ei, o Școală profesională de fete în Craiova, cu care se cheltuește anual lei 76.154; un Ospiciu de alienați asemenea în Craiova, aflat în mijlocul unui splendid parc de 9 hectare cu care se cheltuește anual lei 58.297; un Spital de bolnavi în comuna Rojiștea din jud. Dolj, cu care se cheltuește anual lei 17.130.

Apoi se dă ajutoare la diferite persoane, burse la studii tinerilor lipsiți de mijloace, pensiuni, mile, care se urcă la o sumă destul de considerabilă.

Avutul acestei Biserici constă aproape în întregime dintr'un domeniu agricol și silvicol, apoi din câte-va clădiri aflate în Craiova și anume:

Moșia Maglavitu, are suprafața de 14531 $\frac{186}{1296}$ pogoane, din cari 2755 $\frac{97}{1296}$ pogoane sau 1389 hectare 7339 metri patrați, pădure, înființată sau plantată pe nisipuri mobile, în care se coprinde 1299 hectare 1885 metri patrați pădure curată și 81 hect. 5454 m. pat. poeni, iar restul de 5901 hect. 7404 m. pat. sau 11776 $\frac{89}{1296}$ pogoane locuri de domeniul agricol. Această moșie produce astăzi o arendă de lei 245.010, iar pădurea (plantațiunea de pe nisipuri) produce un venit de lei 10,050 bani 30, calculat a 184 lei hectarul, venit care variază anual după întinderea parchetului ce se dă în tăere.

Moșia Mărăcinele. Această moșie are suprafața generală de 3831 $\frac{73}{1296}$ pogoane sau 1919 hect. 8944 m. p. din care 1774 $\frac{246}{1296}$ pog. pădure amenajată sau 889 hect. 1588 m. p. și 150 $\frac{787}{1296}$ pog. sau 75 hect. 4786 m. p. pădure a se amenaja, total 1924 $\frac{1087}{1296}$ pog. sau 964 hect. 6371 m. p. pădure, rămâind de domeniul agricol 955 hect. 2573 m. p. sau 1906 $\frac{352}{1296}$ pog.

*) A se vedea *Th. Chivulescu*, Impădurirea nisipurilor de pe Domeniul Maglavit din jud. Dolj 1899.

Această moșie dă astăzi un venit anual de lei 50,000 iar pădurea un venit de lei 19,561 bani 55.

Moșia Gabru. Această moșie are suprafața de $2064 \frac{1222}{1296}$ pog. sau 1034 hect. 8733 m. p. din care $569 \frac{438}{1296}$ pogoane sau 285 hect. 3298 m. p. pădure și anume: pădure curată 243 hect. 9767 m. p.; iar poeni 41 hect. 3531 m. p. rămâind locuri de domeniul agricol $1495 \frac{784}{1296}$ pog. sau 749 hect. 5435 m. p.

Moșia dă astăzi un venit anual de lei 28,700, iar pădurea un venit de lei 8,793 bani 70 care variază anual după întinderea parchetului ce se dă în exploatare.

Moșia Rojiștea-Bouveni. Această moșie are o suprafață de $6684 \frac{648}{1296}$ pog. sau 3350 hect. 1310 m. p. din care $1129 \frac{744}{1296}$ pog. sau 566 hect. 975 m. p. pădure, în care se coprinde 399 hect. 4397 m. p. pădure curată și 166 hect. 6578 m. p. poeni și bălți, iar restul de $5554 \frac{1200}{1296}$ pog. sau 2784 hect. 335 m. p. aparține domeniului agricol.

Această moșie produce un venit anual de lei 55,100, iar pădurea un venit de lei 3,556 bani 15, care variază după întinderea parchetului ce se dă în tăere.

Moșia Murta. Această moșie are suprafața de $162 \frac{312}{1296}$ pog. sau 81 hect. 3093 m. p. din care $54 \frac{1068}{1296}$ pog. sau 27 hect. 4760 m. p. pădure de luncă, coprinzând pădure curată 17 hect. 2821 m. p., iar poeni și bălți 10 hect. 1939 m. p., restul de $95 \frac{220}{1296}$ pog. sau 47 hect. 6964 m. p. aparține domeniului agricol.

Moșia dă un venit anual de lei 1,100, iar pădurea nu dă nici un venit ne fiind încă pusă în exploatare.

Moșia Ostroveni. Această moșie se stăpânește de Biserică în indiviziune cu Statul și alți proprietari. Biserica Madona-Dudu posedă una și jumătate din opt părți, care reprezintă după planul existent al moșiei o suprafață de $1676 \frac{804}{1296}$ pog. sau 840 hect. 2800 m. p., în care intră și pădure și unde Biserica are drept numai asupra materialului lemnos tot la una și jum. din 8 părți.

Pădurea nu are plan, însă se apreciază la 400 hect. întindere aproximativă, de unde dreptul Bisericei de una și jum. din opt părți revine la 75 hect. aproximativ.

Moșia Ostroveni, partea Bisericei dă un venit anual de lei

18,100, iar pădurea nu dă nici un venit, de oarece proprietarii copârtași, nu au putut până astăzi să se înțeleagă asupra tăerei ei și dreptului bănesc cuvenit lor din această tăere.

Moșia Apele-Vii. Această moșie (Curelele apele-vii) situată în județul Romanați, are întinderea de $202 \frac{140}{1296}$ pog. sau 101 hect. 2146 m. p.

Pe această moșie nu se află pădure; ea produce un venit anual de lei 2500.

Livedea de lângă Craiova are întinderea de $1 \frac{989}{1296}$ pog. sau 8836 m. p. și produce un venit anual de 50 lei.

Moara de pe apa Dăsnățuii numită *Portăreasca* după numele donatorului Barbu Portărescu Manahu, are împrejurul ei un islaz de trei pogoane sau 1 hect. 5012 m. p. Astăzi nu produce nici un venit, arendașul fiind obligat a plăti numai impozitele.

Accestea sunt imobilele rurale ce posedă Biserica.

Ea mai are însă și imobile urbane în orașul Craiova și anume:

Hotelul Minerva, care produce un venit anual de lei 48,000 este o clădire foarte frumoasă, produs al concepțiunei și științei renumitului Inginer-Architect Toma Dobrescu din București, angajat de Epitropia Bisericei, clădire care face fala orașului și probează până la evidență capacitatea științifică a Inginerului Dobrescu.

În anul 1895, d-nii Epitropi Toma Mar-Ocneanu și C. Carianopol, au hotărât în unire cu d-nii ctitori ai Biserici, dărâmare vechiului local Minerva din Craiova proprietatea Bisericei, care din cauza vechimei și a stilului său nu mai corespundea cerințelor de astăzi, și clădirea din nou a unui alt local cu înfățișare frumoasă. Construcțiunea continuată sub d-nii Epitropi General Gh. Anghelescu și George St. Geblescu s'a terminat în anul 1903. Acest local s'a prevăzut cu Hotel de rangul întâi, având tot confortul, mobilier frumos în stil modern, instalație electrică, calorifer, etc. Se exploatează în regie cu un Director și personalul necesar.

Casele din Calea Unirei, produce un venit de 1800 lei.

Magazinul din Calea Unirei, produce un venit anual de 3046 lei.

Apoi :

Scoala Profesională de Fete, dă un venit anual de 3000 lei din confecțiuni. Această școală este bine organizată, având cu aprobarea Ministerului atât cursul inferior cu 5 clase frecventat de 204 eleve, cât și cursul superior cu 2 clase frecventat de 36 eleve. Instrucțiunea se dă gratuit și elevele sunt externe. Corpul profesoral se compune din 7 profesoare de curs, 6 maestre și 8 ajutoare de maestre, 6 lucrătoare, 2 pedagoage, apoi o directoare a școlii, o secretară și o comptabilă.

Organizația de astăzi, înălțând Școala la rangul de Școală Profesională superioară, unde părinții și trimit copilele cu încredere, se datorește d-nilor Epitropi I. D. Grecescu și General G. Anghelescu, cum și d-lor ctitori C. Golfineanu și I. I. Ralian.

Recunoașterea însă a Școlii de către Stat ca Școală publică cu drepturi prevăzute de lege, să datorește stăruințelor d-lor Epitropi T. Mar-Oceanu și C. Carianopol, încă din anul 1891.

Ospiciul de Alienți, dă un venit anual de 15,000 lei, din întreținerea bolnavilor particulari.

Acest ospiciu, este până astăzi unicul în toată țara, atât sub raportul clădirei cât și sub acela al tratamentului medical. Este așezat într'un splendid parc de 9 hectare și face admirația tuturor celor ce-l vizitează.

Înainte de anul 1891, actualul Ospiciu de Alienți nu era așa cum se vede astăzi și pe acest loc. Se făcuse obiceiul cu credința în puterea Divină a Maicei Domnului, ca nebunii să se ducă la Biserica Madona-Dudu, unde icoana Maicei Domnului făcătoare de minuni, va tămădui și pe bolnavi; de altfel, această credință există și astăzi în poporul nostru, de oarece și acum se văd aducându-se bolnavi la Biserică în fața icoanei spre a se vindeca de diferite boale.

Epitropia Bisericii în fața numărului din ce în ce crescând al bolnavilor, a dispus ca ei să fie internați în câte-va camere din curtea Bisericii și astfel s'a pus baza unei îngrijiri speciale a nebunilor, căci unde mai înainte erau lăsați la mila Maicei Domnului, Epitropia a intervenit și la ajutorul științei, numind în acest scop un medic.

Tratamentul ce s'a dat acestor bolnavi până în anul 1891 era cu totul mărginit din cauza lipsei unui local special. În vederea aceasta și în vederea numărului crescând de bolnavi, pentru a se da o îngrijire și un tratament bun semenului nostru cel mai nenorocit, d-nii Epitropi Toma Mar-Oceanu, Em. Niciu, G. N. Pessicu și C. Carianopol, care s'au succedat, s'au gândit că ar fi bine ca bolnavii încredințați științei, să aibă și un local spațios și igienic.

S'a cumpărat în 1888 un loc la bariera Amărăzi din Craiova, având o întindere de 9 hectare și s'a clădit pe el actualul Ospiciu model, după planurile făcute de Inginerul-Architect Săvulescu, executându-se în anii 1889—91.

Aci bolnavul este încredințat științei.

Un splendid parc proiectat și executat de cel ce scrie aceste rânduri, din buna sa voință și propria sa inițiativă, cu încrederea și aprobarea d-lor Epitropi T. Mar-Oceanu și C. Carianopol, în timp de 5 ani (1892—97) pe o suprafață de 9 hectare, cu minimă cifră de 6000 lei aproximativ, parc bine constituit astăzi și bazat pe arbori de talie înaltă și arbori reșinoși, servă de distracție și azil sănătos nenorocitului bolnav. Acest parc, a fost admirat de toți câți au vizitat Ospiciul, și el, face în același timp podoaba orașului după cum am mai spus. Astăzi, în acest Ospiciu se află 92 bolnavi femei și bărbați și anume: 44 gratuit, din care 4 întreținuți din fondul lăsat de Preotul I. Basilescu, fost paroh la această Biserică, 40 cu plată zilnică de 1 leu și 50 bani, iar 4 la secția rezervată cu 5 lei ziua.

Spitalul din comuna Rojiștea, nu produce nici un venit până astăzi, de oare-ce el este înființat de 4 ani, într'un local construit tot de Epitropie anume pentru Școală; Epitropia însă, tot nutrește ideea de a face un local propriu pe moșia Rojiștea.

Proiectul înființării unui Spital rural în comuna Rojiștea de pe moșia Rojiștea a Bisericei Madona-Dudu se datorește inițiativei d-lor Epitropi General Anghelescu și C. Carianopol, care urmăreau încă înainte de anul 1900 ideea, ca acest Spital să se construească pe un spațios și igienic loc din satul Rojiștea.

Imprejurările însă au făcut, ca deocamdată acest Spital să se instaleze în localul clădit de Epitropie în anul 1900 special pentru Școală primară, astfel, că până la noui dispozițiuni a rămas tot aci.

115420.

În acest Spital se îngrijesc bolnavi interni pentru care sunt 12 paturi, cu spesele Epitropiei; apoi, se dau consultațiuni și medicamente gratuit, la un număr nelimitat de bolnavi, ce vin din împrejurimi pentru consultațiuni. Stabilirea provizorie a Spitalului în localul clădit pentru Școală, se datorește d-lor Epitropi General Anghelescu și George St. Geblescu.

Locul din fața Biserici zis Măldărescu, a cărei suprafață este de 3670 m. p., este donat de Epitropie Primăriei Craiova. pentru a construi pe el un local de Școală Primară, donațiune făcută de actualii d-ni Epitropi C. Carianopol și I. D. Grecescu.

Biserica mai are venituri din produse accesorii pădurești etc., actualmente în sumă de lei 2850, și alte venituri, reprezentând suma de lei 21,842,30.

În total după cum se vede Biserica Madona-Dudu are astăzi un venit de 538,060 lei.

Cu un cuvânt, acei ce au testat avutul lor acestei Sfinte Biserici, sau mai bine zis Imaginei Maicei-Domnului, i-au creat un venit anual destul de frumos care se cheltuiește mai tot în binefaceri.

Administrația acestui Așezământ este încredințată la doi Epitropi care se numesc unul de Ministerul Cultelor și Instrucțiunei Publice din partea Statului ca ctitor, reprezentând pe Constantin Fotescu sau mai bine zis pe fiul său Dumitrache, care n'a lăsat urmași, iar altul, de către actualii ctitori în viață urmași din Hagi Gheorghe Ion și anume C. Golineanu și Ion I. Ralian.

Din scriptele aflate la Epitropie, se constată că Biserica după ultima ei restaurare, nu avea împrejurul ei de cât curtea ei închisă cu ziduri și în care se aflau câteva chilii care serveau preoților, și din care unele până în anul 1892 au servit chiar ca locaș de azil pentru nebuni.

La 1891 d-nii Epitropi T. Mar-Ocneanu și C. Cărianopol, în scopul de a caracteriza și mai bine calitatea acestei Biserici de *Biserică de bine-faceri*, și de a o face să corespundă și mai mult scopului de a fi cu adevărat Catedrală a orașului, a cumpărat mai toate imobilele din prejurul zidurilor și curții ei, aducând'o în situația în care se găsește astăzi.

După cum am anunțat la început, am ținut ca înainte de a dezvolta domeniul agricol și silvicol al Bisericii Madona-Dudu, să arătăm ce este ea și în general din ce se compune averea ei.

În trăsuri generale am arătat aceasta, acum să trecem la descrierea averei ei rurală, compusă după cum am zis din domeniul agricol și silvicol.

După cum vedem, veniturile Bisericii constau în plina majoritate, din venitul domeniului agricol care se întinde pe suprafața generală de $22\,723 \frac{1010}{1296}$ pogoane sau $11,388,2877$ Hect. dând astăzi un venit în suma de lei 400.560 și domeniul silvicol care se întinde pe suprafața generală de $3224,2743$ Hect. sau 6433 pog. $\frac{822}{1296}$ la care se mai adăugă dreptul Bisericii din pădurea indiviză din Ostroveni la materialul lemnos, de $1\frac{1}{2}$ din opt părți, aproximativ 75 Hect. sau $149 \frac{846}{1293}$ pogoane, dând venit astăzi suma de lei $41.961,70$ total ambele domenii lei $442.521,70$ venit.

Domeniul agricol până în anul 1886, an în care s'a creat un serviciu special silvicol și agricol în administrația Bisericii, se arenda împreună cu domeniul silvicol, sau mai bine zis domeniul silvicol era neglijat, cauză pentru care el nu dedea nici un venit. — Era numai domeniul agricol care producea venituri prin arenda-

rea moșiilor. Pădurile erau supuse sau date în seama arendașului moșiei care le îngrijea așa cum îi convenea lui mai bine; o îngrijire vitregă.

De la 1886, odată cu înființarea serviciului sylvic, pădurile sunt scoase de sub îngrijirea arendașilor moșiilor, aceștia având a se ocupa numai de moșia ce a luat spre exploatare, iar pădurile sunt date sub administrația și paza serviciului sylvic și agricol al Bsericei.

Domeniul agricol astăzi ca și în trecut se exploatează prin arendarea moșiilor pe perioade de câte 5 și 10 ani, dându-se acest drept în licitație publică.

DOMENIUL BISERICII

No. curent	DOMENIUL AGRICOL					D O M E		
	Numirea moșiei	S U P R A F A Ț A				Numirea Pădurei	S U	
		In hectare		In pogoane			Păd ure curată	
		H.	m. p.	Pog.	St. P.		H.	m. p.
1	Maglavitu	5901	7404	11776	89	Maglavitu	1299	1885
2	Mărăcinele	955	2573	1906	352	Mărăcinele	934	5668
3	Gabru	749	5435	1495	784	Gabru	243	9767
4	Rojiște-Bou- veni	2784	0335	5554	1200	Rojiște-Bou- veni	399	4397
5	Murta	53	8333	107	540	Murta Colacu	17	2821
6	Ostroveni cu dreptul indiviz de 1 ¹ / ₂ din 8 părți	840	2800	1676	804	Ostroveui	{ Dreptul în pădurei	
7	Apele-Vii	101	2149	202	140	—	—	—
8	Livedea Geano- glu	0	8836	1	989	—	—	—
9	Moara Portărea- sca	1	5012	3	—	—	—	—
	Total general . .	11388	2877	22723	1010	—	2894	4538

Domeniul sylvic să exploatează asemenea prin arendarea cu licitație publică pe un period de 5 sau 10 ani, a dreptului de a exploata pădurea, însă, pe când la moșie arendașul are voe de a o exploata așa cum interesele lui vor cere, la păduri din contră, antreprenorul trebuie să exploateze pădurea conform amenajamentelor întocmite din vreme după prescripțiunile Codului Sylvic, de oarece pădurile acestei Biserici sunt de drept supuse regimului sylvic.

În tabloul de mai jos se vede mai lămurit întinderea domeniului agricol și silvic al Bisericii.

MADONA-DUDU

NIUL SILVIC						Suprafața generală				Observațiuni
P R A F A Ț A										
POENI		T O T A L Ț A				In hectare		In pogoane		
		In hectare		In pogoane						
H.	m. p.	H.	m. p.	Pog.	stj. p.	H.	m. p.	Pog.	stj. p.	
81	5454	1380	7339	2755	97	7282	4743	14531	186	
30	0703	964	6371	1924	1067	1919	8944	3831	73	
41	3531	285	3298	579	438	1034	8733	2064	1222	
166	6578	566	0975	1129	744	3350	1310	6684	648	
10	1939	27	4760	34	1068	81	3093	162	312	
indiviziune de 1½ din 8 părți la tăerea care aproximativ revine 75 Hectare.						840	2800	1676	804	
—	—	—	—	—	—	101	2149	202	140	
—	—	—	—	—	—	0	8836	1	989	
—	—	—	—	—	—	1	5012	3	—	
329	7605	3224	2743	6433	822	14612	5620	29157	486	

Aceste date sunt luate după planurile și cărțile de horticăție ale moșilor, și după planurile de amenajament ale pădurilor.

indiviziune de $1\frac{1}{2}$ din 8 părți la tăerea care aproximativ revine 75 Hectare.

Domeniul Silvic al acestei Biserici nu se cunoaște să fi fost o ramură de activitate a administrației Bisericești și o sursă de venit al ei înainte de anul 1886.

Peste 3224 Hectare pădure, au stat până atunci ne productive și supuse cu nepăsare la capriciul arendașilor moșiilor și rău făcătorilor.

Toate pădurile Bisericești sunt situate în județul Dolj și anume în partea de mijloc și în partea de sud a lui, prin urmare toate sunt păduri de câmp și de luncă, astfel: Pădurea Mărăcinele și pădurea Gabru sunt păduri de câmp; Pădurea Rojiștea și Murta sunt păduri de luncă, fiind situate pe lunca Jiului, Bouveni însă este pădure de câmp fiind situată pe dealul Jiului; Pădurea Ostroveni este pădure de luncă și de baltă fiind compusă din mai multe buchete așezate pe lunca Jiului, la îmbucătura lui cu Dunărea în care se varsă prin trei guri, și pe lunca Dunării pe marginea ei unde se formează păduri de baltă prin revărsarea apelor. Pădurea Maglavitu de și este situată asemenea pe lunca Dunării și în marginea ei, însă nu o putem numi pădure de luncă din cauză că ea este o plantațiune de salcâmi înființată pe nisipuri mobile, ci o clasificăm după felul esenței ce 'i formează masivul, între pădurile de câmp.

În masivul pădurilor de câmp găsim esențele: Gârnița, Cereul, pe văi puțin Teiu, Stejar, Jugastru, Arțar.—Numai în pădurea Maglavitu întâlnim plantat Salcâmul, Dudul, Plopul și Salcia.—În cele de luncă întâlnim Stejar, Arțar, Jugastru, Teiu, Plop, Alun, Frasin, etc.—În cele de baltă întâlnim Salcie, Plop, iar ceva mai departe mai pe luncă și puțin Stejar, Ulm, cum este pădurea Ostroveni.

Din scriptele aflate la Epitropia Bisericești nu se vede să se fi dat până în anul 1886 vre-o atențiune pădurilor, ele până în acest an, nu serveau de cât pentru alimentarea conacului arendașului moșiei cu produsele lor diverse, și pentru caprițiile delicuenților, care sau că le dădea foc, sau tăeau clandestin copacii cei mai frumoși. — Nu vedem până în acest an un personal organizat pentru paza și cultura lor.—Pădurarii care ce numeau pentru paza pădurii, ereau la dispozițiunea arendașului moșiei, căci pădurea era dată în seama arendașului, și se poate lesne închipui ce pază se

putea exercita asupra pădurei când pădurarul era la dispoziția arendașului.

Pentru inspectarea moșiilor era până în 1886 un revizor, care nu era o persoană cu cunoștințe speciale; alte dăți funcțiunea aceasta de revizor o îndeplinea unul din epitropi, cum este cazul în 1859, când după cum se vede din dosarele Epitropiei, Epitropul Th. Strâmbeanu îndeplinea în același timp și funcțiunea de revizor al proprietăților și funcțiunea de avocat al Bisericei.

Revizorul în fine, avea îndatorirea de a priveghea buna pază a hotarelor moșiilor, a ecaretelor cum și acea a pădurilor.

Dacă însă era nevoie de o lucrare tehnică, ea se executa de o persoană străină, care se plătea deosebit, sau se trecea anume în budget.

Așa, este cazul de exemplă cu ridicarea în plan a pădurii Mărăcinele în anul 1877.

În definitiv până în anul 1886, Epitropia Bisericei, nu a avut un serviciu sylvic special și care să fie condus de persoane cu cunoștințe tehnice speciale.

Iniințarea Serviciului sylvic și al proprietăților Bisericei, datează din anul 1886, când Epitropii de atunci în unire cu ctitorii hotărâsc angajarea unei persoane cu cunoștințe speciale în știința sylvică și agricolă spre a întemeia un serviciu special al proprietăților.

În acest scop prevăd în budget postul de Inginer Sylvic, creat pentru întâia oară în administrația bisericei. — Mai târziu s'au înființat două posturi de brigadieri sylvici pentru pădurile și confiniile proprietăților

Astăzi ca și la întemeierea lui, organizația acestui serviciu este aceeași, deși interesul pădurilor reclamă ca el să fie reorganizat în sens mai larg.

Serviciul sylvic, sau mai bine zis șeful serviciului sylvic de astăzi, care este o persoană cu cunoștințe speciale sylvice și agricole, având și titlul de Inginer Sylvic și Inginer Hotarnic recunoscute de lege, de la 1886 până astăzi, a avut a se ocupa cu ameliorarea stărei anterioare a domeniului sylvic în scopul de a crea venituri prin punerea în valoare a pădurilor, care până atunci nu aduceau nici

un venit după cum am zis; ast-fel, a ridicat în plan toate pădurile provocând amenajarea și punerea lor în exploatare.

Pădurea Mărăcinele, se exploatează cu începerea anului 1886 după un plan și amenajament întocmit mai înainte de o comisiune numită de Ministerul Domeniilor conform dispozițiunilor Codului sylvic.

Pădurea Gabru, s'a ridicat în plan de subscrisul Inginer Sylvic al Epitropiei în anul 1888 și se exploatează astăzi conform unui amenajament întocmit tot de mine și însușit de Comisiunea de amenajament.

Pădurea Rojiștea Bouveni, s'a ridicat în plan în anul 1893 tot de subsemnatul Inginer al Epitropiei, amenajându-se și puindu-se în exploatare cu începerea anului 1898—1899.

Pădurea Ostroveni, aflându-se în indiviziune cu Statul și alți proprietari, nu s'a ridicat încă în plan.

Pădurea Murta, sa ridicat în plan în anul 1896 de cel ce scrie aceste rânduri ca Inginer al Epitropiei, dar fiind încă tânără nu s'a amenajat și nu s'a pus în exploatare până astăzi.

Pădurea Maglavitu sau mai bine zis **Plantația după nisipurile Maglavitu**, este opera celui ce dă la lumină acest studiu, care având încrederea d-lor Epitropi T. Mar-Oceanu, Em. Niciu, G. N. Pessicu și C. Carianopol a creat această pădure cu salcâmi pe nisipuri sburătoare în suprafață de 1380 Hect. 7339 m. p. sau 2755⁹⁷/₁₂₉₆ Pogoane din care 1299 Hect. 1885 m. p. pădure curată și 81 Hect. 5354 m. p. poeni înerbate, cu neînsemnata țifără de 51,400 lei 82 bani, producând după cum am spus mai sus un venit anual care variază după întinderea parchetului ce se exploatează și care astăzi dă 10,050 lei 30 bani, calculat a 184 lei Hectarul cât s'a vândut.

Această pădure creiată în curs de 11 ani cu începere de la 1886 și pusă în exploatare în anul 1898, capitalul vărsat cu înființarea ei a fost încasat de Casa Epitropiei în primi cinci ani ai exploatărei.

Planul acestei păduri este ridicat în anul 1896 de mine In-

ginerul Epitropiei și autorul ei, făcând asemenea și studiile de punerea ei în exploatare aprobate de Ministerul Domeniilor.

Deosebit de aceasta, ridicarea în plan a unor porțiuni de pădure ce urmau a fi defrișate și care s'a defrișat cu aprobarea Ministerului Domeniilor de la moșiile Maglavitu (21 Hect. 0727.), Gabru (24 Hect. 0100.), Rojiștea-Bouveni (41 Hect. 9570.), în suprafață totală de 87 Hect. 0397 m. p., asemenea cad la activitatea serviciului silvic al acestei Biserici. Activitatea de punerea în valoare a solului silvic al Bisericii fiind terminată aproape, serviciul silvic are acum a se ocupa cu lucrările de întreținere, cultură și ameliorarea pădurilor, conform prescripțiunilor amenajamentelor lor; activitate de o importanță tot așa de netăgăduită pentru viitorul pădurilor ca și lucrările despre cari am vorbit mai sus.

Pe lângă paza propriu zisă a pădurilor, personalul silvic se mai ocupă și cu împădurirea golurilor din păduri, care se face fie prin însămânțare directă, fie prin plantațiuni cu pui luați de prin pădure în lipsa unor pepiniere volante, care din împrejurări oare-care până astăzi nu s'au înființat la nici o pădure.

Personalul ce compune astăzi serviciul silvic al Bisericii este următorul :

Un Inginer Silvic și Hotarnic care este șeful serviciului silvic, și care se ocupă și cu partea tehnică a confinelor moșiilor sau domeniului agricol.

Doi Brigadieri silvici cari se ocupă cu controlul pazei făcută de pădurari, și care ajută pe inginer în lucrările lui tehnice, sau la inspecțiunea ce acesta face pădurilor și confinelor moșiilor.

Șapte-spre-zece pădurari cărora este încredințată paza pădurilor; fie-care păzește cantonul său, paza pădurilor fiind împărțită pe cantoane.

Cinci confiniști pentru paza confinelor moșiilor.

Aceștia toți primesc ordine directe de la șeful serviciului Silvic, care la rândul său are raport direct cu Epitropia Bisericii.

Confinele moșiilor cad asemenea în grija acestui personal, de și Epitropia are un revizor al moșiilor.

Pentru a învedera mai bine pădurile Bisericei Madona-Dudu, care constituiesc domeniul ei sylvic, vom descrie în parte pe fiecare din ele, arătând starea fie-căreia și reproducând părți din amenajamentul lor, care interesează darea de seamă de față.

Pădurea Maglavitu

Pe moșia Maglavitu situată pe marginea Dunărei lângă Calafat, nu se știe să fi fost vre-o dată pădure, cei de astăzi însă, au putut vedea mai de mult niște buchete de pădure bătrână de stejar pe partea de deal, despre satul Hunia, pădure care acum 16 ani s'a defrișat spre a se transforma locul în teren arabil, ca și cum aceste pâlcuri în suprafață de 21. Hect. 0727 m. p., numită *Branîștea Maglavitu* împiedeau plugul arendașului moșiei de a merge în libertate;—Cu toate acestea însă, pe această moșie au existat în vechime păduri, atât pe lunca Dunărei cât și pe deal.

Dealul are un teren argilo-nisipos de culoare neagră, bogat în principii nutritive și excelent pentru cultivarea plantelor agricole.—Din punctul de vedere al situațiunei, este aproximativ cu 40 metri mai ridicat față de lunca Dunărei.

Valea lunca Dunărei, imediat alături de Dunăre, sau mai bine zis coprinsă între Dunăre și deal, este compusă dintr'un teren pur nisipos, teren care altă dată a fost acoperit cu păduri, dar care mai târziu devastându-se a rămas să servească pentru livezi și islaz pentru vite.

Vom arăta aci în câte-va cuvinte care este origina nisipurilor fluviale din punctul de vedere geologic, cum sunt în speță cele după marginea Dunărei, pe care s'a urmat de cât-va timp la noi în țară împăduriri artificiale în scopul de a împiedeca mobilizarea lor.

Ca și globul terestru la a cărui compozițiune și formă con-

tribuie, sedimentele de nisipuri fluviale, au origina lor geologică ce se pierde în epocile de formațiune ale acestei planete.

Se știe că orice început de transformațiune a globului nostru a fost precedat de cataclisme mari, așa că el pentru ca să ajungă în starea lui de astăzi a trebuit să treacă prin patru stări numite în știința geologică: *Epoci* sau *Ere* și anume:

Era primară în care au apărut și au trăit animale fără respirație aeriană, și când mai tot pământul era acoperit cu apă, căci în această eră nu era uscat de cât împrejurul polilor, iar tot restul adică Ecuatorul până aproape de poli era apă.

Era secundară în care au apărut animale cu respirație aeriană, și plante de climă temperată ca stejarul, arțarul etc., a fost o eră de repaos în care nu s'a produs nici o erupțiune.

Era terțiară în care s'a stabilit zone climaterice și s'a distribuit pe glob diferitele vegetațiuni și viețuitoare.—În acest timp s'a format quartul din ale cărui sfărâmături s'a produs în era următoare nisipul.

Era quaternară în care o schimbare mare s'a produs în configurațiunea globului din cauza ghețarilor prea întinși, care topindu-se au inundat, formând văi și șesuri, iar fluviile și-au fixat cursul lor, multe funduri de mări prefăcându-se în uscat, și de domeniul căruia aparține formațiunea sedimentelor de nisipuri fluviale și maritime.—În această epocă a apărut Omul.

Cum însă această eră se împarte în două perioade și anume: perioada Diluviană și Aluviană, nisipurile de pe țărmurile fluviilor fac parte din perioada Diluviană și iată cum s'au format ele:

Era quaternară la rândul ei a avut ca și celelalte ere, cataclisme mari pe la început (adecă în perioada Diluviană), care au făcut să se grupeze la un loc mai multe dealuri și mai multe râuri, ori viceversa. În această epocă unele mări după cum am spus au devenit uscat, cum este de exemplu Sahara care forma o mare împreună cu oceanul atlantic.

Dunărea ca și toate fluviile mari, nu este astăzi aceea ce a fost la început, pentru că ea s'a schimbat prin aglomerarea precipitată a apelor mai multor fluvii, care din cauza cataclismelor și a mișcării scoarței globului terestru au fost nevoite să și reguleze cursul, acolo unde au putut.

Consecința acestor mișcări ale scoarței globului nostru a fost că apele din mari cum erau, s'au micșorat din ce în ce răspân-

dindu-se, că în micșorare, au lăsat în drumul lor depozite de petriș sau nisip cu care veniau, și astfel pe marginile lor se depunea acest nisip provenit din măcinarea rocilor de cuarț; faptul acesta se vede la orice fluviu, cum și la Dunăre în țara noastră plecând dela Devezelu, Pătulele din Mehedinți, Maglavitu, Ciuperceni, Desa, Piscu-Tunari etc. din Doljiu până în Romanați.

Depunerile sau sedimentele acestea de nisip adus, a avut loc în mai multe secole; în acest timp îndelungat ele s'au mărit în defavorul apelor ce se micșorau. Țărmii Dunărei înălțându-se tot mai sus, cu timpul ei s'au înérbat producând diferite soiuri de vegetale, așa că după compozițiunea lor mineralogică, unele au devenit—cu timpul—terenuri cultivabile până la un punct oarecare.

Toate aceste sendimente de nisipuri de pe marginea Dunărei însă, au rămas mult timp ca sterile și supuse capriciului vânturilor, care le mișca din loc în loc.

Prin urmare, origina nisipurilor fluviale, precum este fluviul Dunărea, sunt diluviane căci și-au luat naștere în era quaternară și anume în perioada diluviană a acestei ere, de oarece se demonstrează că în această perioadă fluviile erau mult mai late, mai mari ca astăzi.

Apele (fluviile) după cataclism, zăcând pe locul lor și micșorându-se din ce în ce prin noi depuneri de fărămituri de roce provocate de torenți, au stat așa până ce a venit omul și a provocat mișcarea din loc în loc a depunerilor de nisip; astfel odată cu civilizația de astăzi s'a început și mișcarea nisipurilor de pe marginea fluviilor, zise astăzi nisipuri mobile sau zburătoare.

În regiunea aceasta a țării noastre pe marginea Dunărei, și în special pe domeniul Maglavitu, proprietatea bisericii Madona-Dudu, nisipurile au fost înérbate și fixate.

Cât timp vitele n'au pășunat pe aceste terenuri zburătoare, ele fiind înérbate și adăpostite contra vânturilor, nu s'au mișcat din loc; însă introducerea vitelor la pășune și despăduririle au provocat mobilizarea lor.

Din cauza repetatelor pășunări de vite și mai cu seamă de porci, terenul fiind mereu scormonit, vântul a început să-l miște fiind ușor de la Vest la Est, mănându-l astfel d'asupra dealului și acoperind mare parte din culturile agricole ale moșiei.

Prin aceasta depreciindu-se calitatea unui teren excelent pen-

tru cultura agricolă, Epitropia Bisericei încă înainte de 1852, luase măsuri pentru a împiedeca mișcarea nisipului din vale. Aceste măsuri însă, n'au dat nici un rezultat folositor și cheltuelile n'au răspuns scopului ce-și propusese Epitropia, decât cu începerea anului 1886 când în mod tehnic s'a procedat la stărpirea acestor nisipuri, lucrare ce a avut loc timp de 11 ani, și la punerea în cultură forestieră a acestui teren, cu desăvârșire impropriu cultivei agricole. În această privință însă, vom da loc aci la câte-va pasagii din lucrarea „*Impădurirea nisipurilor de pe domeniul Maglavitu*“.^{*)}

„Regiunea Maglavitului, prin poziția sa strategică, a fost de multe ori teatrul războaielor dintre Români și Turci. Istoria ne spune că la Maglavit și Hunia, Rușii și Românii mai în totdeauna au câștigat lupta, din cauză că poziția locului este astfel că nu permite inamicului de a înainta în deal, el fiind înalt.

„În adevăr, începând de la orașelul Cetatea, pornește în josul Dunărei un deal ce se termină la Calafat, din al cărui vârf, de am lăsa o verticală, ea nu ar fi mai mică de 40 metri.

„Plecând de la Cetate, acest deal se depărtează din ce în ce de Dunăre, astfel că până la Calafat, face o curbă ale căreia cele mai depărtate puncte de Dunăre sunt la Maglavit și Hunia în dreptul cărora depărtarea este de 4 km.

„Ei bine, toată partea aceasta cuprinsă între acest deal și Dunăre, este un loc jos, atât de jos, încât când apele Dunărei vin mari, o mare parte se îneacă, de aceea se și chiamă valea sau lunca Dunărei.

„Această vale este izvorul nisipurilor, terenul fiind pur nisipos. De aci pleacă nisipurile și se întind peste locurile cultivabile din deal—trecându-l ca fulgerul—și acoperind câmpiile pe o suprafață de aproape 300 hectare“.

Cât timp aceste terenuri nisipoase și ușoare, n'au fost scormonite de vite, ele s'au găsit înerbate, și vântul de Vest care aci suflă cu furie, nu le-a putut mișca din loc; îndată însă ce vitele s'au introdus la pășune, terenul mișcându-se s'a mobilizat fiind ușor și s'a supus acțiunii vântului, mutându-se din loc în loc spre deal, iar de aci suind dealul, a acoperit întinse terenuri bune de muncă în detrimentul agriculturii locale.

^{*)} Theodor Chivulescu, *Inginer*. Impădurirea nisipurilor de pe domeniul Maglavitu din județul Dolju, proprietatea Bisericii Madona-Dudu din Craiova. 1899.

Ca să ne facem o idee de teroarea acestor nisipuri mișcate de vânt și duse înainte, vom expune textual descrierea făcută în lucrarea: *Impădurirea nisipurilor de la Maglavit*, citată mai sus.

„Groaza coprinde pe om când vântul suflă pe toată suprafața nisipoasă. Nisipul e ridicat în aer, și nu se vede pe o suprafață de sute de mii de metri pătrați, decât o atmosferă întunecoasă, prin care nici chiar soarele nu se poate întrevedea. Dacă treci prin această atmosferă de nisip, după o jumătate de oră toate buzunarele hainei îți sunt umplute cu nisip, iar ochii și urechile sufăr rău.

„În anul 1886 când am ridicat planul nisipurilor, care se vede în alăturata schiță, și am început operațiunea de plantat, am observat cu groază cum călătorii treceau pe drumul de pe nisip, între Hunia-Maglavit și Maglavit-Golenți, care azi formează șoseaua Calafat—Cetate: Nisip aruncat de vânturi în straturi groase și ondulate, vântul suflând ridică nisipul în aer, vitele zbiară atât de groaza nisipului ridicat de vânturi, cât și de maltratările omului spre a se mișca mai repede cu povara ce duc, și a eși mai de grabă din acest chaos, căruțe rupte, cară înămolite în nisip, vite căzute de oboseală, blestemele omului, etc. etc., toate legate cu vântul ce suflă, cum asemenea și nisipul care zburând în aer întunecă mai rău decât norii, îngrijesc pe trecător.

„De câte ori în cursul plantațiunei și pe timpul operațiunilor mele pe teren, nu am fost surprins de vânturi pe nisipuri, iar seara când veniam acasă, buzunarele hainelor mele erau pline cu nisip, ochii bolnavi de nisipul ce-i izbise, urechile umplute cu nisip, iar obrazul bătut de vânt și nisip!..... Cu rizicul de a fi expus viața și sănătatea mea, am mers înainte și luptând am putut învinge și potoli aceste nisipuri.

„Iată așa dar ce sunt nisipurile: niște terenuri mobile care fug la cea mai mică suflare a vântului și care acoperă în drumul lor suprafețe întinse de teren productiv, cultivabil, prefăcându-le în locuri sterile ca și nisipul însuși.

„Astăzi pe aci sau făcut șosele; de o parte și de alta a lor vezi pădure. Vântul dacă suflă nu mai mișcă nisipul căci trece pe d'asupra arborilor.

Jos în valea Dunărei, nisipul care odinioară se mișca de vânturi, astăzi este tapisat de iarba verde, și pe acolo unde altă dată pe călduri nu puteai pune piciorul jos pe nisip de arsură, astăzi te plimbi voios sub umbra răcoroasă a pădurei plantate aspirând îmbățătorul miros al erburilor și florilor“.

Iată starea în care se găseau la 1886 nisipurile de la Maglavit, când s'a întemeiat serviciul silvic al Bisericei, care a executat marea lucrare de împădurire.

Înainte de 1852, după cum am spus mai sus, Epitropia s'a gândit la stărpirea acestor nisipuri; dar cum nu avea persoane cunoscătoare în știința silvică, s'a trudit în zadar, iar rezultatul trudei sale a fost că în anul 1886 s'au găsit numai 22 hectare pădure de salcâm, plantată la sfârșul nisipurilor lângă șoseaua Craiova — Calafat în scopul de a împedeca mersul lor înainte, cu o cheltuială de 29506 lei, revenind câte 1341,²⁰ lei la hectar, și care plantațiune în 1886 începuse a se îneca de nisipurile aduse de vânt, așa că dacă nu s'ar fi început în acest an sistematica împădurire, ea s'ar fi pierdut chiar atunci sub noianul de nisip.

La 1886, subsemnatul, după dorința Epitropilor de atunci: D-nii Th. Marocneanu și Em. Niciu și a ctitorilor I. Ralian și B. Golfineanu, am pus bazele unei plantațiuni sistematice și științifice, și operațiunea condusă și executată de mine în curs de 11 ani, sub ad-ția D-lor Epitropi Th. Marocneanu, Em. Niciu, Gh. N. Pessicu și C. Carianopol, a dat rezultatele dorite de Epitropie, cu o cheltuială la pogon de 19,⁸⁰ lei sau în total lei 51,400,⁸² pentru 2592 ^{$\frac{469}{1296}$} pogoane plantate sau 2755 ^{$\frac{97}{1296}$} pogoane cu poenile înerbate, capital care deja s'a încasat de Epitropie în primii cinci ani ai exploatarei, căci de opt ani pădurea este pusă în exploatare.

Esența cu care s'au împădurit nisipurile este salcâmul care crește excelent în acest fel de teren. Însă în vedere că dudul prin foile lui va aduce în viitor un folos incontestat industriei mătasei, s'au plantat cam 80 pogoane nisip numai cu dud, suprafață redusă astăzi la jumătate din diferite cauze. Odată cu stabilirea în localitate a industriei casnice a gogoșilor de mătase, această mică plantațiune de dud va aduce mari foloase. S'a mai plantat și plop, salcie pe locurile joase și umede, și anume acolo unde salcâmul nu reușește.

Paza pădurei se face de 6 pădurari distribuiți pe cantoane.

Această plantațiune ridicată în plan și amenajată de subsemnatul inginer al Epitropiei Bisericei, s'a pus în exploatare cu începerea anului 1898, însă pentru că pădurea e întinsă, am stabilit două serii de exploatare, fie care având o revoluție de 25 ani, tratându-se ca păduri aparte, tăindu-se câte un parchet în

fiecare an, și lăsându-se arbori de limită între parchete numai în scopul de a se vedea după trecerea primei revoluțiuni de 25 ani, cum salcâmul poate rezista în masiv strâns la o vârstă de 25—30 ani.

S'a oprit pășunatul în pădure spre a nu se vătăma pui plantați și lăstarii eșiți din rădăcină.

Regimul și tratamentul aplicat acestei păduri este crângul simplu, iar posibilitatea e bazată pe întindere.

După calculele făcute, amenajamentul pădurei prevede ca parchetul No. 1 să intre la rând de exploatare în al 26-lea an adică în 1923.

Amenajamentul mai prevede curățirea arborilor de limită, curățirea lăstarului și repopularea poenilor și rariștelor din interiorul pădurei, stabilirea liniei somiere dintre serii, linii între parchete, drumuri bine întreținute și construcții de cantoane de pază pentru pădurari.

Tot în amenajament se prevede că quantumul lemnos pe un hectar este între 10 și 18 decasteri, totalul pădurei dând 7654 decastere cu valoare la finele revoluțiunei de lei 191352,⁹⁰ din care scăzând 30% cheltueli de exploatare și beneficiu, ar rămâne venit al Epitropiei suma de lei 133947,¹⁶.

Cum însă pădurea se găsește dată în exploatare cu începerea anului 1898/99, iată ce a încasat anual Epitropia, considerând ambele serii de odată:

No. Parchetului	Anul exploatărei	Suprafața Parchetului		Valoarea unui hectar		Suma încasată		Observațiuni
		h.	m. p.	Lei	B.	L E I	B.	
I	1898—99	54	3123	192	00	10428	00	Suprafața parchetelor este calculată pentru ambele serii de exploatare, și conform planului este considerat aci numai pădure curată fără poeni.
II	1899—900	54	3123	"	"	10428	00	
III	1900—01	54	3123	"	"	10428	00	
IV	1901—02	46	3988	"	"	8908	80	
V	1902—03	49	6075	"	"	9524	65	
VI	1903—04	55	2588	184	00	10167	65	
VII	1904—05	54	1203	"	"	9958	15	
VIII	1905—06	54	6211	"	"	10050	30	
	Total	422	9434			79893	55	

Pădurea Mărăcinele

Pădurea Mărăcinele este situată pe moșia cu acelaș nume, din plasa Dumbrava, jud. Dolj, departe de Craiova 30 km.

În timpii de demult mai întreaga moșie era acoperită cu pădure seculară; mai târziu însă, această seculară pădure, fie din cauza disparățiunei arborilor căzuți de bătrânețe, fie din cauza defrișărilor ce s'au tot urmat spre a se transforma terenul în locuri arabile în favorul agriculturii, s'a micșorat în întindere, așa că restul pădurei încă neexploatat ce-l vedem astăzi în ultimele 2 parchete 19 și 20, nu e rezultatul unei exploatări anterioare, ci pur și simplu masivul tânăr, adică sub arboretul eșit din firele de semănță a bătrânilor seculari astăzi dispăruți și conservată ea însăși fără intervenția omului, căci după cum am mai spus, pădurea în generul ocupa pe acele timpuri o foarte întinsă suprafață pe această moșie și fiind cu desăvârșire neglijată, paza ei se făcea numai de însăși natura.

Din ce în ce domeniul agricol întinzându-se și influențând asupra domeniului sylvic, pădurea la rândul ei s'a micșorat în suprafață; și cum agricultura avea nevoie de pășuni întinse, proprietarul a trebuit să distrugă pădurea rămasă, pentru a face ca pășunatul să se exercite mai liber. Astfel s'a pus foc pădurei acolo unde nu s'a putut defrișa, de aceea masivul pădurei Mărăcinele, în momentul punerii ei în exploatare, adică acum 20 ani, avea vârste variate și nu era uniform în creștere, ici se vedea suprafețe de pădure tânără, pipernicită, imediat alături o altă suprafață de pădure mai frumoasă. Dacă întrebai pe oamenii bătrâni din localitate de cauzele unui astfel de masiv confuz, îți răspundeau că s'a pus foc pădurei ca să crească iarbă pentru pășunatul vitelor.

Așa a fost tratată această pădure în vechime, așa se tratează și astăzi după exploatarea ei, de către rău făcători; obiceiul de a

pune foc pădurei în această parte a județului se transmite de la individ la individ.

Astăzi pădurea Mărăcinele se găsește în al 18-lea an al exploatării și lăstarului i s'a pus foc în vre-o 7—8 rânduri de răufăcători în diferite puncte ale ei. Cauza? Este că pădurarii surprinzând în pădure la pășune vitele locuitorului X la 'supus judecății, iar X pentru a-și răsbuna contra acestor pădurari, cu convingerea că le face rău, dă foc pădurii, câte odată ei comit această barbarie, în credință că Epitropia va fi nevoită a le acorda libelul pășunat al vitelor în lăstare.

Înainte de anul 1886, pădurea era lăsată la voia arendașului moșiei, căruia i se conceda și pădurea, unde el exercita pășunatul vitelor nesupărat, și de multe ori tăia lemne pentru trebuința lui.

Pădurea Mărăcinele a devenit proprietatea Bisericei odată cu donațiunea moșiei; până în anul 1886 ea nu a fost nici odată exploatată. În anul 1885 însă, o comisiune numită conform codului sylvic, a indicat prin amenajament mersul ei de exploatare, având de normă un plan al pădurei ridicat în anul 1877 de Inginerul B. Pisone.

Suprafața pădurei o arată amenajamentul că este de 1774²¹⁶₁₂₉₆ pogoane sau 889 h. 1588 m. p. în care se coprinde drumuri și câteva mici poeni și lacuri apreciate de comisiune că ar ocupa aproximativ 60 pogoane întindere.

Pe lângă această suprafață de pădure amenajată, se mai află însă încă o mică întindere de pădure, care azi prin o bună îngrijire a serviciului sylvic se găsește ajunsă la termenul de exploatare.

Această porțiune aflată în partea de Sud a corpului cel mare al pădurei, până acum 20 ani era un tufar neglijat, de oare ce nu a fost trecut la 1885 în planul de amenajament.

Pădurea Mărăcinele, situată în regiunea câmpului pe un teren șes și argilo-nisipos, străbătută de o mică vâlcea, numită padina Târnavei, e foarte cunoscută pentru calitatea lemnului.

Odată cu începerea exploatării s'a interzis și pășunatul în pădure, iar delictele s'au împuținat, putem zice chiar că s'au stărpit prin întemeierea serviciului sylvic.

Esențele ce compun masivul acestei păduri sunt: cerul, gârnița și foarte rar stejarul și puțin păr răspândit pe răriști. A-

ceste esențe, în momentul punerii în exploatare a pădurei, au avut dimensiuni în circumferință care au variat între 0.40 m. și 1.20 m. iar în înălțime 5—7 metri; aceste dimensiuni se văd chiar astăzi în masivul celor două parchete rămase, cari sunt ultimele ale exploatărei, din întreaga revoluțiune de 20 ani.

Așa a fost starea masivului înainte de punerea pădurei în exploatare. Astăzi însă după tăerea ei în parchete anuale, deși ar trebui ca etățile să fie gradate, cu toate acestea din cauza deselor incendii după cum am spus, ele sunt confuze, și creșterile neregulate.

Această pădure fiind situată în regiunea câmpului și într-o pozițiune unde lemnul a avut o bună valoare, ea a fost vândută de Epitropie și Antreprenor cu un preț relativ foarte bun. Impărțită prin prescripțiunile amenajamentului în 20 parchete de exploatare și cu o revoluție tranzitorie de 20 ani, mersul exploatării a fost normal.

Drumurile ce servesc pentru exploatarea acestei păduri sunt drumurile și colnicile vechi, apoi linia somieră ce s'a deschis odată cu punerea în exploatare prin mijlocul pădurei, conform planului ei.

Pentru paza pădurei s'a stabilit a se construi cantoane în două puncte ale pădurei, din care unul dublu.

Perimetrul pădurei este fixat prin mușuroarele înființate cu ocazia exploatării la capetele liniilor dintre parchete și prin semnele de hotar ale proprietăților vecine.

Regimul ce s'a adoptat la punerea în exploatare a pădurii este crângul cu tratamentul crângul simplu, regim ce s'a urmat până azi, și care se va termina după 2 ani. Revoluția este cum am spus tranzitorie de 20 ani, iar posibilitatea bazată pe întindere, tăindu-se anual câte un parchet în suprafața daclarată prin planul și caetul de amenajament de 44 h. 4580 m. p. După trecerea revoluțiunei, amenajamentul prevede revizuirea lui care va avea loc peste 2 ani. Operațiuni culturale s'au făcut la această pădure însemnându-se direct mai multe locuri goale cu ghindă din care unele suprafețe sunt reușite iar altele nu.

Venitul anual ce a produs această pădure de la punerea ei în exploatare și până azi, este, după cum se vede în tabloul următor, crescând din perioadă în perioadă.

Astfel în prima perioadă hectarul s'a vândut cu lei 330 și 50

banii, în a doua perioadă cu 397 lei, iar în a treia perioadă de 10 ani, care este și ultima, s'a vândut hectarul cu 440 lei.

De aci deducem, după cum am spus mai sus că lemnul în pădurea Mărăcinele este de mare valoare pentru regiunea în care ea se află situată.

No. Parchetului	Anul exploatărei	Suprafața Parchetului		Valoarea unui hectar		Suma încasată		Observațiuni
		h.	m. p.	Lei	B.	L E I	B.	
I	1886—87	44	4580	330	50	14693	36	Suprafața parchetelor este luată după planul și amenajamentul pădurei
II	1887—88	«	«	«	«	14693	36	
III	1888—89	«	«	«	«	14693	36	
IV	1889—90	«	«	«	«	14693	36	
V	1890—91	«	«	«	«	14693	36	
VI	1891—92	«	«	397	00	17649	83	
VII	1892—93	«	«	«	«	17649	83	
VIII	1893—94	«	«	«	«	17649	83	
IX	1895—96	«	«	«	«	17649	83	
X	1897—98	«	«	»	«	17649	83	
XI	1898—99	«	«	440	00	19561	55	
XII	1899—900	«	«	«	«	19561	55	
XIII	1900—01	«	«	«	«	19561	55	
XIV	1901—02	«	«	«	«	19561	55	
XV	1902—03	«	«	«	«	19561	55	
XVI	1903—04	«	«	«	«	19561	55	
XVII	1904—05	«	«	«	«	19561	55	
XVIII	1905—06	«	«	«	«	19561	55	
Total .		800	2440			317208	35	

Padurea Gabru

Această pădure este situată pe moșia Gabru din plasa Dumbrava jud. Doljiu, la o depărtare de 25 km. de Craiova. Ca și pădurea Mărăcinele ea este crescută pe șes, pe un teren argilosisipos și fiind traversată în lungul ei de valea Gabrului.

Pădurea Gabru a fost renumită prin frumoșii ei arbori de cer și gârniță, cari se vedeau până mai acum 20 de ani de și în depericiune dar viguroși și răspândiți în masivul de astăzi, care atunci servea de sub arboret bătrânilor seculari. Acești arbori seculari, au perit cu timpul încet încet, nu prin exploatarea pădurei sau vânzarea lor individuală, ci prin furturi.

La 1872 Epitropia Bisericei a tăiat după cum se constată din dosarele cancelariei, un număr de 250 copaci, din cei mai frumoși, din care a scos 6000 bucăți stobori, pe care i-a înfipt înaiatea nisipurilor sburătoare de la moșia Maglavitu, cu credința că gardul format va împiedica mersul nisipurilor, dar care au fost inecați de nisipul care se mișca înainte, desprețuind această piedică. La punerea în exploatare a pădurei acum 10 ani, abia se mai putea găsi câte un arbore secular pe valea Gabrului. Eu am măsurat la facerea studiilor preparatorii de amenajare a pădurei, stejari cari au dat 6 m. circumferință, deci aveau un diametru de 2 metri.

Pădurea s'a pus în tăere acum 10 ani și mai este un parchet spre a se termina exploatarea ei. Acum 20 de ani pădurea avea un masiv rar, arborii fiind supuși capriciilor delinvenților care mutilaseră în mare parte crăcile și vârfurile multora din ei, piperniciți, nodul vital aproape fără vitalitate, din care cauză mulți erau uscați, în fine un masiv trist, cauze care au determinat pe comisiunea de amenajament a pădurei, ca să fixeze regenerarea ei prin însă-mănțare naturală, de oare ce lăstărirea din rădăcină nu garanta viitorul ei.

Înainte de anul 1886 această pădure nu aducea nici un venit Epitropiei Bisericei, de oarece nu se știe și nu sunt urme care să probeze că ea a fost vreodată exploatată.

De atunci încoace adică dela întemeierea serviciului sylvic, i s'a dat o deosebită atențiune, luându-se măsuri pentru exploatarea ei cu îndoitul scop și anume: pe de o parte regenerarea pădurei spre a asigura un masiv care în viitor să dea un material excelent, iar pe de alta să creeze un venit Bisericei din lemnul care dacă ar mai fi stat câțiva ani, s'ar fi uscat și nu s'ar fi vândut decât cu un preț foarte mic.

În privința originii ei această pădure aparține Bisericei Madona-Dudu odată cu donațiunea moșiei Gabru pe care este situată.

Această pădure până în anul 1886 ca și celelalte păduri ale Bisericei și ca orice pădure de domeniu public, era dată în seama arendașului moșiei locale, care pe de o parte introducea în ea vite la pășune, iar pe de altă parte lua lemne ori când pentru el și pentru curtea moșiei de ori și unde îi plăcea. Dela 1886 însă, toate aceste avantagii cu care voluntar sau involuntar pădurea gratifica pe arendași sau pe delinquenți au dispărut, și pădurea a luat caracterul unui avut care trebuie îngrijit și exploatat într'un mod rațional.

La 1888, subsemnatul, ridicând în plan această pădure și făcând studiile necesare pentru amenajarea ei, lucrările au fost aprobate de comisiunea instituită de Ministerul domeniilor, conform codului sylvic, și confirmată de consiliul tehnic sylvic, după care prin decret regal s'a promulgat amenajamentul și s'a pus în tăiere cu începerea anului 1895—96.

Amenajamentul ce se execută astăzi are o revoluțiune transitorie de 10 ani, pentru motivul, am spus mai sus că arborii în cea mai mare majoritate a masivului din cauza maltratărilor delincentilor nu puteau să suporte o revoluție mai mare, fără a fi fost expuși la peire.

Această pădure care după indicațiunile planului de amenajament are întinderea de 285 hectare 3298 m. p., din care 243 h. 9767 pădure curată și 41 h. 3531 poeni, este formată din 2 trupuri despărțite între ele prin cureaua de moșie a domnului Orman, ce face trup tot din hotarul Gabru.

Invecinată cu moșia Sălcuța a domnului N. T. Popp, cu pă-

durea Statului Ciutura și Ruptura, cu locuri arabile ale moșiei domnului Orman și ale moșiei locale. Este populată cu gârniță, cer pe deal, iar pe valea Gabru se află și puțin stejar, tei, jugastru, arțar.

Paza pădurei se face de doi pădurari împărțiți pe 2 cantoane de pază. Perimetrul pădurei este fixat prin brazde și mușuroae.

Exploatată cu o revoluție tranzitorie de 10 ani și aflându-se acum în al 10-lea an al exploatării, toți arborii în cea mai mare parte vițioși, care formau vechiul masiv s'au tăiat, și azi pădurea se prezintă cu un lăstar tânăr, frumos și viguros, dar care la rândul său nu a fost lăsat să se desvolte în liniște și nesupărat, căci rău făcătorii i-au dat foc în trei rânduri dela punerea ei în exploatare până astăzi.

După atâtea incendii era firesc ca lăstarul să piară și rădăcinele să dea din nou alt lăstar din pământ cele care mai prezentau oarecare vigoare, iar cele mai slabe să se usuce, din care cauză astăzi lăstarul se vede rarit și multe rădăcini uscate, fapt care va determina desigur comisiunea ce va face revizuirea amenajamentului, să propue ameliorări serioase și costisitoare pentru asigurarea viitorului pădurei.

Amenajamentul după care astăzi se exploatează pădurea, stabilește regimul crângului cu tratamentul crângul simplu, și cu posibilitatea bazată pe întindere.

Lemnele se vând cu folos în localitate și în localitățile vecine, atât pentru foc, cât și pentru construcțiuni rurale.

Planul pădurei coprinde 20 parchete și conform amenajamentului se exploatează câte două în fiecare an.

Poenile din pădure s'au însemănat pe o mică suprafață cu ghindă, însă din cauza secetelor și a incendiilor, mare parte din fire s'au uscat, care din lipsă de mijloace bănești nu s'au putut înlocui; serviciul silvic însă se ocupă în fiecare an cu repopulările, uzând de mijloacele de care dispune.

Odată cu delimitarea fiecărui parchet s'au rezervat conform amenajamentului pădurei, arbori de limită între parchete, care arbori se găsesc azi în bună stare de vegetațiune.

Peste un an urmează a se face revizuirea amenajamentului pădurei, când se va propune tratamentul ce va conveni mai bine din orice punct de vedere, stărei de astăzi a lăstarului.

Venitul ce a produs această pădure de la punerea ei în exploatare și până azi, variază după întinderea parchetului și după prețul oferit la licitație în cele două perioade în care s'a exploatat pădurea (1895—900 și 1901—906).

Din tabloul de mai jos se vede suma încasată în fiecare an de la punerea ei în exploatare și până astăzi.

No. Parchetului	Anul exploatărei	Intinderea Parchetului		Valoarea unui Hectar		Suma încasată		Observații
		H.	m. p.	Lei	B.	Lei	B.	
I—II	1895—96	21	1583	265	—	5606	95	Suprafața Parchetelor este luată după amenajament. — Aci s'a considerat numai pădure curată.
III—IV	1896—97	13	7465	"	"	3642	85	
V—VI	1897—98	13	0340	"	"	3458	05	
VII—VIII	1898—99	26	7473	"	"	7088	05	
IX—X	1899—900	27	3568	"	"	7054	55	
XI—XII	1901—02	27	6070	305	—	8420	15	
XIII—XIV	1902—03	25	7050	"	"	7840	05	
XV—XVI	1903—04	30	4920	"	"	9300	10	
XVII—XVIII	1904—05	29	2981	"	"	8935	95	
XIX—XX	1905—06	28	8317	"	"	8793	70	
Total . .		243	9767			70140	40	

Pădurea Rojiște-Bouveni

Această pădure este situată pe moșia Rojiște-Bouveni, din jud. Doljiu, pl. Jiu de Jos, și e formată ca și moșia din două trupuri și anume: Rojiște și Bouveni, despărțite prin apa Jiului și caracterizate prin faptul că pe când pădurea Rojiște e pădure de luncă, Bouveni e pădure de deal afară de o mică suprafață de pe marginea apei Jiului unde se află arbori de luncă ca și la Rojiște. Este departe de Craiova cu 32 k. m., de Bechet cu 35 k. m., materialul lemnos produs de exploatare se desface însă în localitate și împrejurimi.

Terenul pe care crește pădurea este excelent, cu deosebire trupurile din lunca Jiului, care prin aluviunea ce depun apele în creștere și răvărsare, sunt mult mai fertile.

Pădurea Rojiște-Bouveni, e o pădure tânără, ca să zic așa; ea a fost renumită până acum vre-o 40 ani prin arborii seculari ce compunea masivul ei și anume: stejarul, frasinul, ulmul, etc. toți de calitate superioară ca material de lucru și construcțiuni mari.

Această pădure, ca și moșia pe care se află situată, a fost până la 1878, proprietate a d-lui Barbu Golfineanu tatăl actualului ctitor C. Golfineanu, moștenită de la mama sa Elena Golfineanu, descendentă din familia fondatoare a acestui așezământ Madona-Dudu.

La 1878, biserica a cumpărat prin Tribunalul Doljiu această proprietate de la Barbu Golfineanu.

Răposatul B. Golfineanu în viață fiind, a pus în tăere seculara pădure de pe această moșie; însă, felul cum se tăia atunci această pădure a contribuit ca în locul secularilor arbori de stejari și frasini, să apară după tăere teiu, alun, plop, corn, salcie și foarte puțin stejar, ulm și frasin, esențe ce constituie azi masivul pădurei; și din cauză că acest masiv nu promite un viitor frumos pădurei, așa cum e azi constituit, s'a prevăzut prin amenajamentul pădurei, menajarea arborilor de valoare ceea ce se

și face în cursul exploatărei pădurei, căci de la anul 1898 pădurea se exploatează prin antreprisă conform prescripțiunei amenajamentului și sub privegherea serviciului silvic, căruia îi este încredințată aplicarea cu stricteță a dispozițiunilor lui.

De altfel această pădure, a fost bine îngrijită sub raportul pazei, până ce a devenit proprietate a bisericii, delictе nu prea se comiteau, căci cum s'ar fi putut elle comite în această pădure unde proprietarul permitea sătenilor prin învoială să ia uscături de foc ba și de construcțiuni rurale pentru trebuințele lor casnice. Proprietarul însă a tăiat în mare parte neregulat pădurea Bouveni, zisă Bungetu pe coasta despre Jiu, luând lemnele și întrebuintându-le pentru întreținerea unei mori ce avea la Bouveni pe apa Jiului.

Esențele ce compun această pădure sunt: stejar, frasin, ulm, teiu, jugastru, arțar, plop, salcie pe luncă, iar pe deal: gârniță, cer, stejar puțin, toate în bună și viguroasă creștere.

Parte din masiv și anume primele 8 parchete fiind exploatare cu începerea anului 1898—99, este un lăstar foarte frumos, iar restul e pădure viguroasă care din an în an așteptă să-i vină rândul la exploatare.

Această pădure ridicându-se în plan de sub-semnatul și amenajându-se, s'a pus în exploatare. Comisiunea de amenajament a stabilit ca regimul ei de exploatare să fie crângul, cu tratamentul unei rezerve normale, cu o revoluție pentru crâng de 36 ani, iar pentru rezerve de 144 ani.

În diferite considerații însă, amenajamentul scutește de a se opri rezerve în primele 10 parchete.

Numărul rezervelor de a se opri pe hectar sunt între 150 și 300 subiecte; sau mai bine 210 arbori stejari din cei mai frumoși și care se vor alege conform prescripțiunei amenajamentului.

Suprafața pădurii în general este, după cum am văzut, de 566,⁶⁵⁷⁸ hectare, din care 399,⁴³⁹⁷ hectare pădure curată, iar 166,⁰⁹⁷⁶ teren adăogit și poeni, distribuită atât în Bouveni cât și în Rojiștea; ambele trupuri despărțite prin apa Jiului, și între ele comunicația se face pe un pod plutitor.

Din poeni o mică parte s'a încercat a se împăduri prin plantațiuni, cu pui luați din subarboretul pădurei care, nu au reușit de oare-ce ei fiind crescuți sub acoperiș nu au putut su-

porta trecerea bruscă la lumină. Din considerațiuni diferite, nu s'a putut crea pepinieri volante în acest scop.

Pădurea Lunca-Rojiștea este străbătută de o linie somieră deschisă prin mijlocul ei, pe care cad perpendicular toate parchetele. Tot astfel și pădurea Bouveni.

Pentru exploatarea pădurei servesc drumurile și colnicele existente.

Paza pădurei se face de 4 pădurari, cărora s'a proiectat a se face cantoane de pază. Fiecare pădurar are cantonul său de pază și este răspunzător de stricăciuni.

Perimetrul pădurei este fixat prin moșoroaie și brazde trase între ele. Pășunatul este interzis.

În bălțile din pădure se produce papură, trestie, fân, de la care Epitropia are un deosebit venit.

Parchetele se delimitează odată cu predarea lor antreprenorului.

Până ce Biserica a devenit proprietară a acestei păduri adică până la 1878, nu se știe ce venit a dat; însă de când ea a devenit proprietară, sau mai bine zis de la punerea pădurei în exploatare, iată venitul anual ce a produs această pădure :

No. Parchetului	Anul exploatărei	Intinderea Parchetelor		Valoarea pe hectar		Suma incasată		Observațiuni
		h.	m. p.	Lei	B.	L E I	B.	
I	1898—99	14	9805	281	—	15999	45	S'a vândut cu defrișarea de 41 hectare 9570 m. p.
II	1899—900	15	3213	«	—	4305	30	
III	1900—01	14	9461	«	—	4199	85	
IV	1901—02	15	7805	«	—	4434	35	
V	1902—03	14	2170	«	—	3995	—	
VI	1903—04	12	9906	368	—	4780	55	
VII	1904—05	7	7614	«	—	2856	20	
VIII	1905—06	12	5467	«	—	4627	50	
IX	1906—07	9	6634	«	—	3556	15	
Total .		118	2075			48754	35	

Pădurea Murta

Moșia Murta din plasa Jiu de jos, jud. Doljiu, care este proprietate a Bisericii Madona-Dudu și a cărei întindere este de 81 hectare și 3093 m. p., situată în partea stângă a Jiului e compusă din două trupuri și anume :

Trupul de deal care e tot arabil și situat în partea stângă a Jiului la o depărtare de 1 km., și trupul de luncă situat pe lunca Jiului și supus înecurilor acestui râu ; departe de Craiova cu 41 km., și de Bechet cu 30 km.

Trupul acesta de luncă e ocupat tot de pădure și planul ridicat în anul 1896 de subsemnatul, arată că această pădure are suprafața totală de 27 hect. 4760 m. p. din care 17 hect. 2821 m. p. pădure curată și 10 hect. 1939 m. p. poeni, locuri arabile și bălți.

În anul 1881 această pădure care până atunci era seculară, a fost vândută de Epitropie d-lui Isac B. Iosif cu prețul total de 31560 lei.

După tăerea pădurei constituită numai din stejar, nefiind bine îngrijită, lăstarii eșiți în locul stejarului și care azi constituie masivul ei, sunt numai din esențele ulm, frasin, jugastru, rar stejar, adică arbori de luncă, și aceasta din cauza neîngrijirii.

De la întemeierea serviciului sylvic al Bisericii adică din 1886, această pădure a fost bine îngrijită astfel că masivul ei așa cum se prezintă azi, nu așteaptă de cât să fie amenajată, pentru ca lemnul să fie dat comerțului mai curând sau mai târziu.

După vânzarea pădurei efectuată în anul 1881 nici un alt venit nu a adus această pădure Epitropiei de cât materialul provenit din curățirea pădurei în dijmă în iarna anului 190. material care s'e dat spitalului Rojiștea.

Paza pădurei se face de un singur pădurar.

Pădurea Ostroveni.

Pădurea Ostroveni e situată pe moșia Ostroveni din plasa Jiu de Jos, jud. Doljiu, pe marginea Dunărei și la îmbucătura Jiului cu Dunărea, depărtată de Bechet cu 4 km. și de Craiova cu 60 km.

Această pădure e compusă din mai multe trupuri, unele mai mari, altele mai mici, toate despărțite între ele pe distanțe pronunțate prin locuri arabile ale moșiei.

Ca și moșia pe care este situată, pădurea se găsește în indiviziune cu statul și alți proprietari particulari, fiecare având păzitorul său.

Deși de fapt toți proprietarii în Ostroveni au porțiunile lor de teren, delimitate conform actelor proprietății după o hotărnicie din 1873 pe care au contestat-o unii din părtași, și în urma căreia Tribunalul a decis o nouă diviziune a moșiei prin o nouă comisiune, totuși pădurea se găsește mai toată pe partea Jienilor, azi N. T. Popp; nu poate însă nimeni din ei să taie ceva din pădure până la eșirea din indiviziune. Singur Statul a tăiat până azi ostrovul Vârșaru de lângă Dunăre care prin citata hotărnicie se dedese lui.

De altfel această pădure care are un masiv foarte variat de la o grupă la alta, reclamă cu stăruință punerea ei în exploatare din orice punct de vedere, mai su seamă că pe fiecare an se usucă arbori de dimensiuni mari, care trec peste 2—2.50 c.m. în grosime din cauza bătrâneții, și care în loc să fie vânduți la vreme pe adevăratul lor preț, se vând azi uscați la licitație, transformați în stânceni de foc pe cel mai derizoriu preț.

Această pădure, care ca și moșia provine din donațiuni, ar trebui pusă în tăere înainte ca justiția să să pronunțe asupra diviziunii moșiei. Și, oricum ar fi diviziunea moșiei, lemnul ar trebui tăiat, iar banii prinși să fie distribuiți proporțional fie cărui proprietar, apoi terenul lăsat în posesiunea celui a căruia porțiunea îi cade de drept.

Epitropia are drept în această pădure și moșie, după actele ce posedă la $1\frac{1}{2}$ părți din opt. Moșia întreagă având suprafața de 8941 pog. 1264 stj., partea Bisericii revine așa dar la 840 hect. 2800 m.p. sau 1676 pog. 804 stj. p. fără delimitarea sătenilor de la 1864.

Pădurea Ostroveni nu are un plan, așa că nu putem preciza întinderea ei; putem însă afirma că ea are aproximativ 400 hect. răspândită în mai multe buchete.

Esențele ce compun masivul acestei păduri, sau mai bine zis al acestor buchete, variază după situațiunea terenului; astfel sunt buchete unde întâlnim numai plop și salcie, în altele numai salcie, în altele numai stejar și puțin de tot salcie, în altele numai ulm, stejar, iar în altele toate aceste esențe amestecate, cum întâlnim în toate pădurile noastre de pe marginea Dunărei.

Vârsta arborilor variază între: 10—60—80 ani, însă Dunărea în revărsarea ei, ca și Jiul ce străbate moșia cu cele 3 brațe ale lui până la vărsarea sa în Dunăre, face să se creeze păduri noi după ce apele se retrag la matca lor, de aceea găsim buchete de păduri și mai tinere, multe chiar în stare de nueliș.

Dacă această pădure seculară — ca să zic așa — s'ar pune în tăere, ea ar da un beneficiu bănesc foarte mare.

Venitul ce a dat până astăzi această pădure, este numai acela provenit din vânzări de lemne uscate căzute, ea nefiind până azi nici odată pusă în exploatare.

Paza ei se exercită de un pădurar pus din partea Epitropiei, un altul din partea Statului și un altul din partea proprietarilor particulari.

De altfel masivul pădurei este în bună stare și vegetațiunea viguroasă. Dacă însă această pădure ar fi amenajată conform științei, și starea ei îmbunătățită astfel, peste câțva timp ar ajunge a fi populată cu arbori de dimensiuni foarte pronunțate. Această îngrijire nu i se poate da din cauză că nici unul din proprietarii părtași nu se îndeamnă la aceasta, deși pădurea e supusă regimului sylvic. Singur Statul ar putea dispune amenajarea ei, bazat pe dispozițiile codului sylvic.

Această pădure nefiind pusă în tăere, nu dă nici un venit; ea e supusă capriciului delinvenților, de aceea serviciul sylvic are mult a se ocupa cu stărpirea acestor vătămatoare obiceiuri.

Din cele până aci descrise, vedem că sub raportul domeniului sylvic, Biserica Madona-Dudu ocupă o însemnată suprafață de păduri.

În rezumat, dăm aci un tablou recapitulativ al stărei, întinderii masivului cum și al veniturilor ce au produs aceste păduri de la 1886 până azi 1906, adică timp de 20 ani. Mai înainte de 1886 nu au produs niciun venit, de oare-ce nu au fost niciuna—afară de Murta—pusă în tăere după cum am spus.

